

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku A. Spółki Europejskiej z siedzibą w T.
przy uczestnictwie K. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki
komandytowej z siedzibą w P., G. S. i E. Spółki Akcyjnej z siedzibą w P.
o wpis prawa osobistego w postaci prawa użytkowania
w księdze wieczystej (...),
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 marca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
oraz skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
K. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w P.
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 4 listopada 2019 r., sygn. akt IV Ca (...),

**odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania;
zasądza od skarżącej A. Spółki Europejskiej z siedzibą w T. na
rzecz uczestnika postępowania G. S. kwotę 4.050 zł (cztery
tysiące pięćdziesiąt) tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2019 r. Sąd Okręgowy w P. oddalił
apelacje A. spółki europejskiej z siedzibą w T., K. spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością sp. k. z siedzibą w P. i E. spółki akcyjnej z siedzibą w P. od

postanowienia Sądu Rejonowego w P., w sprawie z wniosku A. spółki europejskiej z siedzibą w T., z udziałem K. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. z siedzibą w P., G. S. i E. spółki akcyjnej z siedzibą w P., o wpis prawa osobistego w postaci prawa użytkowania w księdze wieczystej.

Wnioskodawczyni A. spółka europejska z siedzibą w T. wniosła skargę kasacyjną, w której żądała uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi II instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, a skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Uczestniczka K. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. z siedzibą w P. wniosła skargę kasacyjną, w której żądała uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi II instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, a skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W obu wniesionych skargach kasacyjnych wnioskach o przyjęcie do rozpoznania oparł został na art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosków o przyjęcie skarg kasacyjnych do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Żadna ze skarg kasacyjnych nie jest oczywiście uzasadniona. W sprawie nie

zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).